

GOVOR GRADONAČELNIKA GRADA DUBROVNIKA
 MATA FRANKOVIĆA NA CEREMONIJI OTVARANJA 73.
 DUBROVAČKIH LJETNIH IGARA

Hoćemo li biti bolji?

Pozdravljam vas u Dubrovačkoj noći na ovom mjestu autentične prepoznatljivosti i univerzalne ljepote. Dok boravimo tu na Placi, podno Gradskog zvonika, zagledani u lukove naše Divone, zaklonjeni zidinama i utverdama i čuvani budnim okom Parca postajemo sljubljeni s ovim kamenom i nebom.

Ugodno je, i utješno, prepustiti se poznatim praksama tradicije, vidjeti vedra lica prijatelja, drage goste, i upijati harmoničnu ljepotu svedubrovačkog prostora.

Pod barjakom Libertasa i uz vječne stihove Himne Slobodi ponovno podižemo zavjesu i otvaramo pozornicu za ljudsko kulturno stvaralaštvo i umjetnost koja oplemenjuje. Prepuštamo se estetici duha.

Ohrabruje ovaj povratak starim životnim navikama. Ali u mnogočemu, pruža nam samo privid poznatoga. Jer drugačiji smo nego što smo bili prije ove globalne traume. Hoćemo li biti bolji? To je na nama. Dubrovačka kolektivna povijest pamti mnoge strahote - od potresa i požara do bjesomučnog i grubog razaranja. Ožiljke trebamo liječiti i njegovati, ne da bi potpuno nestali, ali da bi napravili mjesta za nova, lijepa sjećanja koja ćemo tek stvoriti.

Nećemo to napraviti ako budemo usredotočeni na razmetljivost, na sakupljanje i na materijalno. Bolje od toga dugujemo sebi, svojim obiteljima, djeci, ali i našim precima koji su iznad svega vjerovali u prosperitet ovog grada, zagovarali zajedništvo i promovirali načela općeg dobra.

Pravda je naime, kako se čita, stalna i trajna volja svakomu dati njegovo pravo.

Ona je ta koja učvršćuje carstva, jača kraljevstva, širi kneštva, povećava i umnaža gradove, rađa slogu, hrani mir, vlada ljudima i narodima u miroljubivom i mirnom stanju.

Odzvanjaju snažne i prosvjetiteljske, gotovo poetski skladne riječi Dubrovačkog statuta, te kolosalne pravne zbirke i snažnog simbola pravnog poretka Republike kroz stoljeća.

Sa svakim jednako. Kneževi, vijećnici, suci, trgovci, obrtnici, pomorci, graditelji, obiteljski i poslovni odnosi, komunalno uređenje i urbanistička pravila. Nitko i ništa nije bilo veće ili važnije.

Od svog proglašenja, na ovom mjestu, prije 750 godina Statut se s vremenom i prilikama neprestano mijenjao, ali ostajao je jamac napretka i sigurnosti kroz društvenu uređenost. Do nje su stari Dubrovčani posebno držali.

Poput vjernog svjetionika pokazivao bi ispravan smjer i u današnjem dobu kada tražimo putokaze u stvaranju boljeg i pravednijeg društva.

Jer nisu još sve nevere i oluje utihnule. Bremenita vremena jesu iza nas, prema rječniku našijenaca - najgore je pasalo, ali čovjek, iako do Boga i njemu na sliku stvoren, nije božanstven.

Puno toga čovjek može. Kapač je stvoriti monumentalna umjetnička djela, osvijetliti tminu, liječiti bolesne i podariti milosrđe.

Nažalost u stanju je predati se i svirepim nagonima - razarati, paliti, pljačkati i ubijati.

Prije trideset godina, uz velike žrtve i herojstvo naših vitezova, obranili smo svoje domove i potjerali bešćutne agresore s našeg praga.

Danas izdaleka gledamo rat, tu pogubu ljudske naravi.

Suosjećamo s patnjom i duboko razumijemo odlučnost očuvanja neovisnosti i identiteta jednog naroda ma koliki gubici bili jer Mir i Sloboda apsolutne su vrijednosti i vječite težnje s kojima se ne trguje. To mi dobro znamo.

Učeci iz razboritosti, mudrosti i umijeća političkog i svekolikog ophođenja onih koji su na ovoj hridi bili prije nas osigurajmo vedru i ispunjenu sutrašnjicu za one koji će na ovoj hrvatskoj grudi, od nebesa pogledanoj, stajati kad nas ne bude. Neka do kraja iskoriste svoje potencijale, očuvaju tradicijske vrijednosti i neka u duhu tolerancije i otvorenosti ostvaruju nove uzlete.

A mi? Budimo poput noćnih čuvara koji, kako Statut govori, prisežu na sveta Božja evanđelja da će u dobroj vjeri i bez prijevare čuvati naš grad, galije i predgrađe.

Proglašavam 73. Dubrovačke ljetne igre otvorenima.